Історія Олени Голубцової - учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Голос Донеччини»

Для Олени Голубцової Бахмут — не просто місто народження чи пройдена сторінка біографії. Це живий, трепетний простір пам'яті, культури, людських доль і глибоких творчих сенсів, який вона продовжує представляти через літературу, музику та мистецтво. Навіть перебуваючи далеко від рідного міста, вона невтомно шукає способи зберігати його неповторну культурну ідентичність, розповідати про його людей і традиції, робити голос Донеччини почутим в інших громадах України.

2026 рік став для Олени Голубцової роком напруженої, плідної творчої та культурно-громадської діяльності. Однією з найважливіших подій стало перше друковане видання її збірки оповідань «Три осені і одне Різдво». 23 травня у Центральній міській бібліотеці імені М. М. Коцюбинського в Чернігові за підтримки Управління культури Бахмутської міської ради відбулася презентація книжки. Ця зустріч стала справжнім простором щирого культурного діалогу між бахмутською та чернігівською спільнотами. Через пронизливі художні історії авторка говорить про болісні втрати, живу пам'ять, любов, вірність і надію — про місто, яке люди продовжують носити у своїх гарячих серцях.

Прагнучи розширити аудиторію книжки, Олена створила чотири атмосферні буктрейлери до оповідань «У всьому винна задачка», «Куций», «8.6.1.» та «Волхви». Вони були оприлюднені в червні–липні 2026 року. Використовуючи сучасні аудіовізуальні засоби, авторка перетворила літературні твори на захопливі відеопрезентації, доступні для поширення в цифровому просторі.

Іншим потужним напрямом її діяльності стало музичне представлення Бахмута. Олена написала тексти п'яти пісень: «Зозуленька», «Стелиться степ», «Повідомлення», «Крилами вільного вітру», «Стиснулось все в одну лінію». У вересні 2026 року за допомогою інструментів штучного інтелекту вони отримали мелодійне, яскраве втілення. Авторка також розробила оригінальні режисерські концепції відеоробіт, використовуючи генеративні технології для створення відеоряду. 13 вересня всі п'ять композицій були об'єднані в музичну

збірку «Найкращому місту у світі». Цей проєкт став особистим, емоційним мистецьким зверненням до Бахмута — міста, про яке вона продовжує говорити чистою, окриленою мовою поезії та музики.

Важливе місце у творчій діяльності посідає цикл «ВОНИМИ» — дев'ять відеовізуалізацій дев'яти поезій однойменної збірки. Проєкт мав важливу громадянську мету — підтримати петицію щодо надання Бахмуту почесного звання міста-героя. У січні 2026 року (4 та 11 числа) були оприлюднені дві завершальні відеороботи циклу. До його реалізації долучилися колеги Бахмутського міського народного Дому, військові, волонтери та вірні знайомі. Через поетичне слово й промовисті візуальні образи авторка привертала увагу до трагічної долі міста, його мужніх людей і необхідності збереження пам'яті про пережите.

Окремою чарівною сторінкою творчості стала авторська колекція ляльок-мотанок «Там, де тчуться долі», представлена 23 травня разом із книжкою в Чернігові. Центральний образ композиції — Макош, мудра берегиня жіночої долі, поруч із Долею та Недолею. Через традиційну форму народного мистецтва авторка осмислює людські втрати, роз'єднані війною родини, пам'ять і незламну здатність людини відновлювати власний життєвий шлях. 14 жовтня частина колекції була представлена в Гостомелі з нагоди Дня міста, продовживши знайомство інших громад із творчістю бахмутської мисткині.

Важливим напрямом стало представлення багатовікової культурної спадщини Донеччини. 6 вересня 2026 року під час Екофесту «ЕнеїдаФест» на території Національного музею М. І. Пирогова Олена долучилася до представлення традиції гіпсового лиття — елемента нематеріальної культурної спадщини регіону. Це унікальна можливість розповісти про самобутність Бахмута не лише через сучасну творчість, а й через автентичні ремесла та мистецькі традиції, що формували культурне обличчя краю.

Культурна присутність Донеччини в інших регіонах України втілювалася і в теплих особистих зустрічах. 19 квітня в Гостомелі, під час відкриття мистецької події «Скорботний шлях Бахмута: мистецтво, що говорить серцем», Олена прочитала натхненний авторський вірш. 9 жовтня вона відвідала школу в селі Березова Лука на Полтавщині, де подарувала дітям свою книжку та ляльку-мотанку. Таким чином літературна творчість і традиційне мистецтво стали живими засобами знайомства школярів з культурою та історією Донеччини.

Олена також долучалася до культурних заходів і творчих зустрічей: виступила як виконавиця на ІІІ культурно-мистецькому фестивалі «Незламна культура БахмУта і друзі», взяла участь у ІІ фестивалі-конкурсі ляльки-мотанки в Кременецькій школі мистецтв імені М. Вериківського. 26 лютого стала гостею онлайн-засідання гуртка «Говорімо українською!» Центральної міської бібліотеки Бахмутської міської територіальної громади, де представила власні поезії. Продовжує писати й публікувати вірші на своїй сторінці у Facebook під творчим псевдонімом ПопілПташка.

Діяльність Олени Голубцової — це яскравий приклад того, як особиста творчість може ставати потужним способом культурного представництва рідного краю. Книжка, пісні, відеопроєкти, мотанки, поезія та популяризація традицій гіпсового лиття об'єднані спільним глибинним змістом: розповідати про Бахмут, зберігати священну пам'ять про його людей, підтримувати нерозривну культурну тяглість і знайомити з нею інші громади України.

Для неї принципово важливо, щоб Бахмут залишався не лише назвою на карті чи сухим спогадом про минуле, а активною, живою частиною українського культурного простору. Саме через слово, музику й мистецтво вона продовжує представляти Донеччину, доводячи, що культура рідного міста не має географічних кордонів.